

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului și de avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătămate Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Eudochia, Rusu Alexandra, Buciușcan Iurie, Danilov Liuba și Costișanu Leonid, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Orhei din 22 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Maler Petru xxxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originar și domiciliat x. xxxx xx xxx, xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.07.2014 – 22.02.2016;

Instanța de apel: 19.04.2016 – 07.12.2016;

Instanța de recurs: 18.01.2017 – 29.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 22 februarie 2016, Maler Petru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Maler Petru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal intentat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în privința lui Maler Petru, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional.

Procesul contravențional privind tragerea la răspundere contravențională a lui Maler Petru în baza art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, a fost încetat din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

2. De către organul de urmărire penală, Maler Petru a fost învinuit de faptul, că în luna octombrie 2013, acționând în scopul obținerii dividendelor economice favorabile, cunoscând că Rusu Alexandra, Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Mihail și Gondiu Elena, aveau plantat din anul 2011 pe terenurile cet. Platica Pavel, Platica Tatiana, Golovatîi Grigore, Golovatîi Parascovia, Tcaci Mihail, Vidrașcu Valentina, Don Alexei, Don Elena și Terinti Ion precum și pe terenul arendat de GȚ „Maler Petru”, material săditor (arbori de măr și prune), conștientizând

caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, intenționat, i-a constrâns prin amenințarea cu distrugerea materialului săditor din 2012 plantat pe terenurile lor, pe Rusu Alexandra, Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Mihail și Gondiu Elena, de a încheia o tranzacție de vânzare-cumpărare, în condiții nefavorabile (preț redus), a materialului săditor nominalizat plantat în 2011, prin care fapt a creat numiților percepția survenirii consecințelor nefaste privitor la integritatea bunurilor lor, fiind viciat astfel consimțământul victimelor, dobândind în consecință, în proprietate, materialului săditor dorit, cauzând prin acțiunile sale părților vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare de 60000 lei, ce rezulta din imposibilitatea realizării la un preț de piață a materialului săditor.

Tot el, la 18 ianuarie 2014, fiind în relații ostile cu membrii Cooperativei de întreprinzători, înregistrată oficial la 09 august 2007 la CÎS, c/f-1007606004325, cu sediul în s. Jora de Jos, r-nul Orhei, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, având scopul distrugerii în totalitate a materialului săditor ce aparținea membrilor cooperativei Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Evdochia, Gori Tamara, Rusu Alexandra și Buciușcan Iurie, folosind tehnica mecanizată, intenționat, a distrus prin tăiere cu freza 58800 marcote plantate în extravilanul s. Vișcăuți, r-nul Orhei în valoare de 1 leu fiecare, excluzând în totalitate posibilitatea folosirii materialului săditor, cauzând astfel părților vătămate un prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 58800 lei.

Tot el, la 27 august 2014, aproximativ la ora 11:30, în timp ce se afla în livada de pomi fructiferi situată în extravilanul s. Jora de Jos, r-nul Orhei și cunoscând că în preajma sa erau prezente și alte persoane care formau modul public, acționând de unul singur, exprimând o vădită lipsă de respect și manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei sale în societate, urmărind manifestarea bravurii, demonstrarea atitudinii sale sfidătoare față de cei din jur și conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din jur, din intenții huliganice, în vederea anihilării victimelor, a iscat un conflict verbal cu Gondiu Elena și Costișanu Leonid, manifestat prin pronunțarea unor cuvinte urâte în adresa lor, după care a aplicat violența fizică asupra cet. Gondiu Elena, manifestată printr-o lovitură cu pumnul la brațul stâng și asupra cet. Costișanu Leonid, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea feței și a altor lovituri cu pumnul în regiunea toracelui, astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 205/D din 17 septembrie 2014, lui Gondiu Elena i-a fost cauzată o echimoză pe brațul stâng care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 204/D din 17 septembrie 2014, lui Costișanu Leonid i-a fost cauzat traumatism cranio-cerebral manifestat prin comotie cerebrală, echimoze pe față și torace, excoriații pe gât, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maler Petru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, iar în baza art. 247 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an și cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de părțile vătămate.

În motivarea apelului, procurorul a invocat, că prima instanța nu a apreciat just declarațiile martorilor și părților vătămate, care au relatat că chiar inculpatul a distrus

bunurile. Instanța nu a atras atenția că anume prin acest fapt au obținut expresie reală amenințările inculpatului de distrugere a bunurilor pătimiților.

A invocat procurorul, că prima instanță neîntemeiat a indicat, că acuzarea nu a inclus în ordonanța de punere sub învinuire lipsa semnelor de șantaj, semn calificativ pentru calificarea juridică corectă a faptei.

A subliniat acuzatorul de stat, că instanța nu a luat în considerație acuzațiile aduse inculpatului de către părțile vătămate legate de determinarea psihologică a lor de a încheia o tranzacție cu inculpatul, frica pătimiților de distrugere a bunurilor.

În opinia acuzării, credibilitatea declarațiilor părților vătămate nu a fost afectată în cadrul procesului penal, prin probe pertinente.

Astfel, a apreciat ca fiind irelevantă concluzia primei instanțe precum că părțile vătămate sunt persoane cointeresate în procesul penal și din acest considerent declarațiile acestora urmează a fi apreciate critic, deoarece lipsesc probe vizavi de constrângerea acestora de a încheia tranzacția.

A relevat, acuzatorul de stat, că instanța de judecată nu a dat apreciere justă probelor obținute în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată.

3.1. Avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătămate Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Eudochia, Rusu Alexandra, Buciușcan Iurie, Danilov Liuba, Costișanu Leonid a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 197 alin. (1), 247 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului, avocatul a indicat, că sentința este una ilegală, iar concluziile formulate de instanță vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Astfel, în opinia apelantului vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părților vătămate Rusu Alexandra, Gondiu Elena, Pantaz Nicolae, Buciușcan Iurie, Cerba Eudochia, Danilov Liuba, Popa Eugenia, Vîlea Eudochia, Gondiu Tatiana, precum și prin declarațiile martorilor Grigorii Mihail, Rusu Simion, dar și prin plângerea din 20 martie 2014, depusă de către membrii Cooperativei de întreprinzător „Fitoarbore”, reprezentați de Rusu Alexandra, potrivit căreia au solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru, care la 18 ianuarie 2014, a distrus cu tractorul marcotele plantației MMI06 și M, cauzându-le un prejudiciu material în sumă de 58800 lei (f.d. 12-14, vol.I).

La fel, drept probă pertinentă a fost invocată plângerea depusă de către Rusu Alexandra din 28 martie 2014, în calitate de reprezentant al părților vătămate, prin care aceasta a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru, pentru faptul, că fiind amenințați cu distrugerea materialului săditor, au fost constrânși de a încheia tranzacția de vânzare-cumpărare a materialului săditor, la un preț mai redus decât cel de piață, fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 60000 lei.

A menționat, că nu a fost dată apreciere de către prima instanță următoarelor probe: actul de apreciere a pierderilor din 10 februarie 2014 (f.d. 15, vol.I); actul nr. 1 din 14 martie 2014 (f.d. 66-67, vol.I); recipisa din 28 octombrie 2013 prin care Maler Petru se obligă să nu îi amenințe cu deteriorarea pomilor altoiți în 2013 pe Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Rlena și Rusu Alexandra (f.d. 68, vol.I); schema amplasării pomilor (f.d. 69-73, vol.I).

Astfel, în opinia avocatului concluzia instanței de judecată privind achitarea inculpatului este una pripită și greșită, la caz fiind prezente toate elementele componentelor de infracțiune menționate.

A mai relevat apelantul, că este corectă poziția atât a părților vătămate cât și a procurorului asupra faptului că vinovăția inculpatului se dovedește anume prin declarațiile părților vătămate, concluzia instanței la caz că acestea urmează a fi apreciate ca persoane interesate este incorectă, acestora urmând de a le fi atribuit doar statut de parte vătămată și nu altul.

La fel, a invocat apelantul, că prima instanță a lăsat fără apreciere actul nr. 01 din 14 martie 2014, prin care s-a constatat că Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra au plantat și erau proprietarii puieților.

O altă probă importantă reprezintă și recipisa din 30 octombrie 2013, prin care Maler Petru s-a obligat să nu amenințe părțile vătămate cu deteriorarea pomilor altoiți și conținutul schemei amplasării pomilor.

A subliniat apelantul, că concluzia instanței de judecată, precum că nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile care i-ar permite stabilirea componenței de infracțiune prevăzută la art. 247 alin. (1) Cod penal, este nefondată.

La fel, prima instanță nu a motivat concluzia achitării inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 197 alin. (1), 247 alin. (1) Cod penal.

3.2. Avocatul Bordian Marcela în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, casarea parțială a sentinței în partea încetării procesului penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în această parte, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Bordian Marcela în numele inculpatului, admise apelurile declarate de procuror și avocatul părților vătămate, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod penal, în partea achitării lui Maler Petru de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: procesul penal intentat în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, în privința lui Maler Petru a fost încetat din motiv că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional.

Procesul contravențional privind tragerea la răspundere a lui Maler Petru în baza art. 104 Cod contravențional, a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat în fapt, că la 18 ianuarie 2014, fiind în relații ostile cu membrii Cooperativei de întreprinzători, înregistrată oficial la 09 august 2007 la CÎS, c/f-1007606004325, cu sediul în s. Jora de Jos, r-nul Orhei, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, avînd scopul distrugerii materialului săditor ce aparținea membrilor cooperativei: Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Evdochia, Gori Tamara, Rusu Alexandra și Buciușcan Iurie, folosind tehnica mecanizată, intenționat, a distrus prin tăiere cu freza 58800 marcote plantate în extravilanul s. Vișcăuți, r-nul Orhei, în valoare de 1 leu fiecare, excluzând în totalitate posibilitatea folosirii materialului săditor, cauzînd astfel părților vătămate un prejudiciu în sumă totală de 58800 lei.

4.2. Astfel, instanța de apel a stabilit, că deși Maler Petru nu și-a recunoscut vina, totuși vinovăția acestuia a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate Rusu Alexandra, Gondiu Elena, Pantaz Nicolae, Buciușcan Iurie, Cerba Eudochia,

Danilov Liuba, Popa Eugenia, Vîlea Eudochia, Gondiu Tatiana, a martorilor Grigorii Mihail, Rusu Semion precum și materialele cauzei: plângerea din 20 martie 2014, prin care membrii Cooperativei de întreprinzători „Fitoarbore” reprezentați de Rusu Alexandra au solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru (f.d. 12-14, vol.I); plângerea din 28 martie 2014, prin care Rusu Alexandra a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru pentru faptul că fiind amenințați cu distrugerea materialului săditor, au fost constrânși de a încheia tranzacția de vânzare-cumpărare a materialului săditor, la un preț mai redus decât cel de piață, fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 60000 lei (f.d. 52, vol.I); conținutul actului de apreciere a pierderilor din 10 februarie 2014, conform căruia comisia a constatat deteriorarea a 58800 marcote, cu valoarea de 1 leu pentru unitate, în total 58800 lei (f.d. 15, vol.I); conținutul actului nr. 1 din 14 martie 2014, întocmit de Primăria com. Jora de Mijloc, prin care se atestă că Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra au plantat și erau proprietarii puieților, care în consecință i-au fost înstrăinați lui Maler Petru (f.d. 66-67, vol.I); conținutul schemei amplasării pomilor, ce demonstrează faptul prezenței pomilor, locul amplasării acestora și categoria (f.d. 69-73, vol.I).

4.3. Instanța de apel a remarcat, că deși inculpatului i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal, care se caracterizează prin săvârșirea acțiunilor ce au scop distrugerea bunurilor și survenirea consecințelor -cauzarea daunelor în proporții mari, reieșind din valoarea pagubei pricinuite prin prisma prevederilor art. 126 Cod penal, rezultă că acțiunile ilicite ale lui Maler Petru nu întrunesc latura obiectivă a infracțiunii incriminate, ultimul fiind pasibil de răspundere contravențională în baza art. 104 Cod contravențional, adică distrugerea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracțiune.

În susținerea acestei concluzii instanța de apel a menționat, că prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, în vigoare din 07 noiembrie 2016 au fost modificate prevederile art. 126 Cod penal, care statuează că proporțiile mari, reprezintă valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărîrea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Reținînd că fapta imputată lui Maler Petru a fost săvârșită la 18 ianuarie 2014, iar prin Hotărîrea Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013 (în vigoare din 20 decembrie 2013) a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014, în mărime de 4225 lei, instanța de apel a remarcat, că pentru a constitui infracțiunea prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal, valoarea pagubei pricinuite de Maler Petru ar trebui să depășească suma de 84500 lei, însă acesta a cauzat părților vătămate un prejudiciu în sumă de 58800 lei, respectiv fiind pasibil de răspundere contravențională în baza art. 104 Cod contravențional.

În baza art. art. 332 alin. (2), 391 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal intentat în privința lui Maler Petru în baza art. 197 Cod penal.

În temeiul art. art. 441 alin. (1) lit. b), 30 alin. (2), 3 alin. (2) Cod contravențional, instanța de apel a specificat, că dat fiind faptul că contraveția a fost săvârșită de Maler Petru la 18 ianuarie 2014, rezultă că termenul de tragere la răspundere contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale, a expirat.

4.4. Cu referire la învinuirea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că la acest capăt de învinuire soluția primei instanțe este corectă.

Astfel, instanța de apel a reținut, că în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și în instanța de apel, nu au fost prezentate probe că materialul săditor a fost realizat de părțile vătămate în condiții nefavorabile pentru ei, la un preț redus, după cum invocă acuzarea în actul de învinuire. Nu au fost prezentate probe cu privire la prețul la care au fost realizați puietii, de câți puieti dispunea fiecare parte vătămată și ce prejudiciu i-a fost cauzat fiecărei părți vătămate, nu au fost prezentate probe că prețul de piață a unui puiet de arbor, era mai mare de 10-14 lei, adică de prețul cu care părțile vătămate au susținut că au realizat puietii inculpatului.

Potrivit facturilor fiscale anexate la materialele cauzei, prețul unui puiet la începutul anului 2014 varia între 5 și 7 lei, iar potrivit certificatului din 15 noiembrie 2016 eliberat de Camera de Comerț și Industrie a R. Moldova, se confirmă că în toamna anului 2013 și primăvara anului 2014, puietii de pomi fructiferi se comercializau la prețul angro: meri 6-8 lei, prun 7-10 lei, cireș 7-10 lei.

În acest mod, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că nu este clar în ce mod și cum a fost calculat de către procuror prejudiciul material cauzat prin infracțiune părților vătămate și care este mărimea prejudiciului cauzat fiecărei părți vătămate în parte.

Instanța de apel a reținut corectitudinea concluziei primei instanțe, potrivit căreia actul nr. 1 din 14 martie 2014, nu poate fi apreciat ca o probă pertinentă și concludentă în demonstrarea vinovăției, deoarece acest act a fost întocmit în anul 2014, după ce conform spuselor părților vătămate au fost realizați puietii inculpatului.

Un alt aspect ce confirmă nevinovăția lui Maler Petru pe acest capăt de acuzare este că conform hotărârii Judecătoriei Orhei din 24 martie 2015, menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, hotărâri care sunt definitive și irevocabile, s-a dispus admiterea parțială a cererii reconvenționale a GȚ „Maler Petru” către Rusu Alexandra, Gondiu Mihail, Gondiu Elena, Vîlea Eudochia, Danilov Liuba privind netulburarea posesiunii și folosinței terenurilor, fiind interzis acestora și altor persoane, de a întreprinde acțiuni întru tulburarea în orice mod a posesiunii și folosinței terenurilor, pe care părțile vătămate susțin că au plantat materialul săditor ce le aparține.

În opinia instanței de apel, prin aceste hotărâri a fost confirmat dreptul inculpatului Maler Petru de posesiune și folosință a terenurilor în litigiu, inclusiv a plantațiilor de pe ele, precum și lipsa oricăror drepturi a părților vătămate de a se folosi de aceste bunuri, prin urmare, inculpatul era în drept să se folosească după bunul său plac de proprietatea sa, inclusiv să ceară încetarea tulburării posesiunii și să distrugă plantațiile sădite fără învoirea sa.

Cu referire la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a remarcat, că recipisa din 38.10.2013 prin care Maler Petru se obligă să nu îi amenințe cu deteriorarea pomilor altoiți în 2013 pe Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra, nu poate fi administrată ca probă, deoarece în cadrul urmăririi penale nu a fost întocmit procesul-verbal de ridicare și anexare a acestei recipise, nu a fost recunoscută ca mijloc de probă, mai mult, aceasta reprezintă o copie neautentificată.

Instanța de apel a remarcat, că din declarațiile părților vătămate, reiese că inculpatul le-a permis în anul 2011 să planteze pe terenul arendat de GȚ „Maler Petru”,

precum și pe terenurile cet. Platica Pavel, Platica Tatiana, Golovații Grigore, Golovații Parascovia, Tcaci Mihail, Vidrașcu Valentina, Don Alexei, Don Elena și Terinti Ion persoane cu care inculpatul avea o înțelegere de folosire a terenurilor, material săditor (arbori de măr și prune), care urma a fi scos în anul 2013.

Părțile vătămate au declarat că au mai plantat pe aceleași terenuri material săditor în anul 2012, fără a specifica însă dacă au avut permisiunea proprietarilor terenurilor sau a lui Maler Petru de a planta pomi în anul 2012.

În anul 2013 proprietar al terenurilor în cauză a devenit inculpatul Maler Petru, în luna octombrie 2013, inculpatul le-a adus la cunoștință că terenurile pe care sunt plantați arborii, sunt proprietatea lui și le-a propus de a încheia o tranzacție de vânzare-cumpărare, la un preț de la 10 la 14 lei (după spusele părților vătămate - preț redus, deoarece pe piață un pom se vindea la prețul de 17 lei), a materialului săditor nominalizat plantat în 2011, în schimbul permiterii creșterii pe terenul lui de către părțile vătămate a materialului săditor plantat în anul 2012, până în anul 2014.

În caz de refuz de a-i vinde puieții, Maler Petru i-a amenințat cu distrugerea materialului săditor din 2012 plantat pe terenurile lui.

La acest segment, instanța de apel a remarcat, că prima instanță întemeiat a constatat că, nici o parte vătămată nu a declarat că a avut careva contracte de arendă a terenurilor pe care au fost plantați puieții, dacă aveau permisiunea de a sădi puieți pe aceste terenuri în anul 2012 sau că au achitat inculpatului careva mijloace bănești pentru folosirea terenurilor, precum și dacă inculpatul era în drept sau nu să distrugă puieții sădiți samavolnic pe terenurile care îi aparțin și să le ceară încetarea tulburării posesiunii. Or, potrivit declarațiilor părților vătămate, acestea benevol au încheiat o tranzacție cu Maler Petru și au realizat în mod benevol materialul săditor din anul 2011 inculpatului Maler Petru, cu condiția ca ultimul să le permită să se folosească încă un an de terenurile sale pentru creșterea puieților, terenuri pe care le foloseau fără temeii juridic.

Părțile vătămate au încheiat o tranzacție benevolă cu inculpatul Maler Petru profitabilă pentru ambele părți, care corespundea dorinței lor de a se folosi în continuare gratuit de terenurile proprietate a inculpatului pentru creșterea materialului săditor, iar în schimb inculpatul a obținut puieți la un preț mai redus.

În concluzie, instanța de apel a statuat, că prin probele prezentate de către acuzare nu se confirmă săvârșirea de către Maler Petru a infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal.

4.5. Cu referire la soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului Maler Petru constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, instanța de apel a stabilit, că nu are temeii de a interveni în această parte a sentinței, după cum solicită procurorul și avocatul părților vătămate, deoarece din analiza probelor, rezultă că acțiunile inculpatului nu au atentat la ordinea publică, la liniștea cetățenilor, acțiunile inculpatului nu cuprind comportare batjocoritoare cu cetățenii, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților în masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc, acțiuni prin care se manifestă latura obiectivă a infracțiunii de huliganism.

Or, inculpatul Maler Petru a acționat bazându-se pe încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, prin care s-a dispus interzicerea lui Gondiu Elena și altor persoane, să efectueze orice lucrări de prelucrare, scoatere, recoltare a materialului săditor amplasat pe terenul unde a avut loc conflictul, considerând cerința sa drept una

legală, întemeiată pe existența unei hotărâri de judecată, a solicitat părților vătămate Gondiu Elena și Costișanu Leonid să înceteze efectuarea lucrărilor și să părăsească terenul, iar concomitent considerând că acțiunile părților vătămate de prelucrare a pomilor sunt ilegale, a telefonat la poliție ca să fie întreprinse măsurile prevăzute de lege.

Ulterior, când părțile vătămate au neglijat cerințele lui, reproșându-i că terenurile le aparțin, inculpatul și părțile vătămate, reciproc s-au acostat fizic și verbal, acțiuni soldate cu cauzarea leziunilor corporale neînsemnate părții vătămate Gondiu Elena, leziuni corporale ușoare părții vătămate Costișanu Leonid și a vătămarilor corporale medii inculpatului Maler Petru.

Potrivit declarațiilor părților vătămate, acestea au menționat despre existența litigiului civil între ei și inculpat referitor la terenul unde a avut loc conflictul, au menționat că erau în relații ostile cu inculpatul până la caz.

La fel, potrivit declarațiilor martorilor Globa Marcel și Didenco Maria, ambele părți, atât inculpatul cât și părțile vătămate s-au înjurat unii pe alții și s-au aplicat reciproc lovituri, iar conflictul însoțit de aplicarea loviturilor, a fost inițiat de partea vătămată Costișanu Leonid care a lovit peste telefonul lui Maler Petru deoarece acesta îl fotografia.

Așadar, instanța de apel a reținut, că din analiza probelor enumerate, prima instanță întemeiat a concluzionat că conflictul a apărut din cauza neînțelegerii personale a inculpatului Maler Petru cu părțile vătămate Gondiu Elena și Costișanu Leonid privitor la efectuarea lucrărilor de prelucrare a pomilor pe terenul în privința căruia există un litigiu civil în instanța de judecată între aceleași părți.

Respectiv, fapta lui Maler Petru nu cuprinde elementele definitorii a infracțiunii de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, dar a contravenției de cauzare a vătămării ușoare a integrității corporale cu dereglarea sănătății de scurtă durată părților vătămate.

Cu referire la solicitarea avocatului Bordian Marcela privind achitarea inculpatului Maler Petru de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, din conținutul apelului nu se desprind motive de natură juridică capabile să influențeze soluția primei instanțe, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpatului Maler Petru.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul a invocat dezacordul cu soluția instanței de apel în partea recalificării acțiunilor lui Maler Petru din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, precum și cu concluzia achitării inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, în rest concluzia privind calificarea faptelor lui Maler Petru în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, procurorul considerând-o corectă.

În opinia recurentului, instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Maler Petru, care au fost considerate ca admisibile, iar ulterior apreciate în mod superficial, fără a fi evidențiate acele derogări evidente, prin care s-a încercat de a induce în eroare instanțele de judecată.

Cu referire la învinuirea lui Maler Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, procurorul consideră că vinovăția acestuia este dovedită

prin declarațiile părților vătămate Rusu Alexandra; Gondiu Elena; Vîlea Eudochia; Pantaz Nicolae; Buciușcan Iurie; Cerba Eudochia; Gondiu Tatiana; martorilor Grigorii Mihail; Rusu Semion precum și prin materialele cauzei.

Consideră procurorul, că instanțele de judecată în mod eronat au raportat caracteristicile componentei de infracțiuni a șantajului la circumstanțele prezentei cauze penale. Astfel, amenințarea și aplicarea violenței sunt semne constitutive și ale șantajului, însă comparativ cu infracțiunea analizată, acestea sunt orientate nu spre încheierea constrânsă a tranzacției, dar spre obținerea bunurilor, drepturilor asupra lor sau săvârșirea altor acte cu caracter patrimonial.

Susține că aceste două infracțiuni sunt distincte, iar instanțele de fond greșit au statuat asupra faptului că ordonanța de punere sub învinuire a lui Maler Petru urma să susțină și acele semne caracteristice șantajului.

Subliniază acuzarea, că instanțele de fond în mod eronat au apreciat și declarațiile persoanelor audiate în această privință. Or, partea vătămată Rusu Alexandra a confirmat că Maler Petru a cerut să-i vîndă pomii crescuți la un preț de 10 lei, pe cînd pe piață prețul varia de la 16 la 25 de lei; i-a amenințat că dacă nu îi vor vinde lui pomii el va răsturna pomii ce urmau a fi scoși în 2014, iar părțile vătămate neavînd altă ieșire au căzut de acord.

Partea vătămată Gondiu Elena a confirmat că inculpatul le-a cerut să-i vîndă pomii la preț de 10 lei, pe cînd pe piață prețul era de 17 lei.

Partea vătămată Danilov Liuba a menționat că inculpatul le-a cerut să-i vîndă pomii la preț de 10 lei, pe cînd pe piață prețul era de 17 lei, iar cînd i-au vîndut pomii au cerut de la el o recipisă precum că el nu le v-a deteriora ceilalți pomi.

Evidențiază recurentul, că apreciind declarațiile părților vătămate, instanța nu a ținut cont de faptul că acestea sunt confirmate prin recipisa anexată la materialele cauzei penale (f.d. 68, vol.I), care conține acea expresie cu privire la amenințarea expusă, probă care în primul rînd confirmă veridicitatea declarațiilor părților vătămate; dovedește amenințările expuse de către inculpatul Maler Petru în această privință; confirmă învinuirea adusă în această parte.

Totodată, prima instanță a apreciat critic actul nr. 1 din 14 martie 2014, întocmit de Primăria com. Jora de Mijloc, r-nul Orhei prin care se atestă că Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra au plantat și erau proprietarii puietilor care au fost înstrăinați inculpatului (f.d. 66-67, vol.I), fără însă a expune o motivare plauzibilă și întemeiată în acest sens.

Cu referire la învinuirea lui Maler Petru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, procurorul consideră că vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele probe: declarațiile părților vătămate Costișanu Leonid, Gondiu Elena, a martorilor Globa Marcel, Didenco Maria precum și prin materialele cauzei.

La acest capăt de învinuire, procurorul invocă că instanța de apel, în motivarea soluției a reținut ca argument principal existența relațiilor ostile între Maler Petru și părțile vătămate Gondiu Elena și Costișanu Leonid.

În opinia acuzării, prin soluția dispusă, instanța de apel a constatat și lipsa elementului de „loc public” ca unul din elementele principale ale componentei de infracțiune prevăzute la art. 287 Cod penal sau cel puțin nici nu a ținut cont de acest element.

Susține recurentul, că instanța de apel, a apreciat în mod eronat, noțiunea de loc public prin prisma art. 131 Cod penal, or, pe de o parte instanța admite că fapta a fost

săvârșită în câmp, care de fapt și se prezintă ca loc public, iar pe de altă parte, din motive neînțelese, prin soluția dispusă a constatat contrariul.

La fel, consideră neîntemeiată și motivarea instanței de apel referitor la prezența relațiilor ostile între părți.

Totodată, iar prima instanță a omis recomandările Curții Supreme de Justiție expuse în alin. 10 pct. 10) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”.

Remarcă și faptul, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal se caracterizează prin intenție directă, motivele acestei infracțiuni fiind huliganice. Una din condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal, este ca inițiator să fie făptuitorul, care să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. Totodată, motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei.

5.1. Avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a contestat hotărârile adoptate cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței în partea atragerii la răspundere contravențională și a deciziei instanței de apel în partea încetării procesului penal privind învinuirea în baza art. 197 alin. (1) Cod penal, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de acuzare, din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Cu referire la infracțiunea de huliganism, recurentul menționează că delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganismul ca simplă contravenție se face ținându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină prin cumulul circumstanțelor cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptelor ilicite, intensitatea, durata lor etc., ceea ce corect a fost apreciat de către prima instanță.

În cazul încălcării ordinii publice fără aplicarea violenței față de persoane, în lipsa altor circumstanțe prevăzute în art. 287 Cod penal, acțiunile făptuitorului nu vor constitui infracțiunea de huliganism și vor fi calificate drept contravenții.

Rezistența opusă persoanei care curmă actele huliganice nu se încadrează în componența de huliganism numai în cazurile în care în urma aplicării violenței făptuitorul săvârșește o infracțiune cu mult mai gravă.

Cu referire la principiul prezumției nevinovăției, recurentul face referire la jurisprudența Curții Europene, și anume la cauza *Allenet de Ribemont c. Franței* (hotărârea din 10 februarie 1995) unde Curtea a constatat că prezumția de nevinovăție, consacrată în § 2 art. 6, se numără printre elementele unui proces echitabil, astfel cum este acesta prevăzut în § 1 art. 6. Prezumția este încălcată dacă o decizie judiciară privind o persoană acuzată reflectă opinia că aceasta este vinovată, înainte ca vinovăția să fi fost dovedită în prealabil. Este suficient, chiar și în absența unei constatări formale, ca o argumentație să sugereze că instanța îl consideră pe acuzat ca fiind vinovat.

În cauza *Caudeau c. Belgiei* (hotărârea din 13 ianuarie 2005) Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

Prin urmare, raționamentul comisiei de apel în materie de detenție preventivă inoperantă este incompatibil cu respectarea prezumției nevinovăției.

Obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil.

Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) § 85.)

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (*Hirvisaari c. Finlandei*, § 30 (2001)).

Sentința este motivată dacă exprimă un concept larg care presupune existența mai multor lucruri. Instanțele trebuie să indice în sentință, hotărâre, temeiurile pentru care aceasta a fost adoptată (*Hadjianastassiou c. Greciei*, (1992) § 33, *Dumitru c. României* (2010) § 30 33.).

În dezacord cu decizia instanței de apel, recurentul menționează că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului apărării potrivit căruia declarațiile inculpatului au fost apreciate critic de către prima instanță, fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Menționează, că potrivit practicii unitare a Curții Supreme de Justiție și conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Sușine, că nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

5.2. Avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătămate Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Eudochia, Rusu Alexandra, Buciușcan Iurie, Danilov Liuba și Costișanu Leonid în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind condamnarea inculpatului pe toate capetele de acuzare.

În motivarea recursului, avocatul menționează că în opinia părților vătămate, concluziile instanțelor de fond vin în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar probele administrate dovedesc pe deplin faptele incriminate lui Maler Petru.

Sușine recurentul, că deși inculpatul vina nu a recunoscut, vinovăția acestuia se dovedește prin declarațiile părților vătămate Rusu Alexandra, Gondiu Elena, Pantaz Nicolae, Buciușcan Iurie, Cerba Eudochia, Danilov Liuba, Popa Eugenia, Vîlea Eudochia, Gondiu Tatiana, precum și prin declarațiile martorilor Grigorii Mihail, Rusu Simion, Didenco Maria dar și prin plângerea din 20 martie 2014, depusă de către membrii Cooperativei de întreprinzător „Fitoarbore”, reprezentați de Rusu Alexandra, potrivit căreia au solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru, care la 18 ianuarie 2014, a distrus cu tractorul marcotele plantației MMI06 și M, cauzându-le un prejudiciu material în sumă de 58800 lei (f.d. 12-14, vol.I).

La fel, drept probă pertinentă invocă plângerea depusă de către Rusu Alexandra din 28 martie 2014, în calitatea de reprezentant al părților vătămate, prin care aceasta a solicitat tragerea la răspunderea penală a lui Maler Petru, pentru faptul, că fiind

amenințați cu distrugerea materialului săditor, au fost constrânși de a încheia tranzacția de vânzare-cumpărare a materialului săditor la un preț mai redus decât cel de piață, fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 60000 lei.

Menționează recurentul, că nu a fost dată apreciere următoarelor probe: actul de apreciere a pierderilor din 10 februarie 2014 (f.d. 15, vol.I); actul nr. 1 din 14 martie 2014 (f.d. 66-67, vol.I); recipisa din 28 octombrie 2013 prin care Maler Petru se obligă să nu îi amenințe cu deteriorarea pomilor altoiți în 2013 pe Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra (f.d. 68, vol.I); schema amplasării pomilor (f.d. 69-73, vol.I), declarațiilor martorului Terenti Ion.

În opinia recurentului, prima instanță incorect a ajuns la concluzia, că probele prezentate de către părți, documentele și procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală nu au demonstrat învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate prevăzute de art. 197 alin. (1), 247 alin. (1) Cod penal.

La fel, consideră incorectă concluzia instanței de apel privind încetarea procesului penal în privința lui Maler Petru învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Astfel, în viziunea avocatului concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului și cea a instanței de apel privind reîncadrarea faptelor din prevederile art. 197 alin. (1) Cod penal în baza art. 104 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, este una pripită și greșită, la caz fiind prezente toate elementele componentelor de infracțiune menționate.

Relevă apărarea, că este corectă poziția atât a părților vătămate cât și a procurorului asupra faptului că vinovăția inculpatului se dovedește anume prin declarațiile părților vătămate, concluzia instanței la caz că acestea urmează a fi apreciate ca persoane interesate în cauză este una incorectă.

Mai invocă recurentul, că instanțele de judecată au lăsat fără apreciere actul nr. 01 din 14 martie 2014, prin care sa constatat că Vîlea Eudochia, Danilov Liuba, Gondiu Elena și Rusu Alexandra au plantat și erau proprietarii puieților.

La fel, o probă importantă reprezintă și recipisa din 30 octombrie 2013, prin care Maler Petru s-a obligat să nu amenințe părțile vătămate cu deteriorarea pomilor altoiți și conținutul schemei amplasării pomilor.

Subliniază că concluzia instanței de judecată, precum că nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile care ar permite stabilirea componenței de infracțiune prevăzută la art. 247 alin. (1) Cod penal, este nefondată.

Instanțele de fond nu au motivat din ce considerente apreciază critic declarațiile părților vătămate precum că inculpatul Maler Petru a recunoscut personal în cadrul adunării din 07 februarie 2014 că a distrus marcotiera, acestea urmând a fi apreciate drept probe concludente și pertinente.

Cu referire la învinuirea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, invocă recurentul, că instanțele de fond urmau să dea apreciere adecvată probelor, deoarece Maler Petru în mod grosolan și demonstrativ a săvârșit acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, încălcând în mod grosolan ordinea publică, demonstrând o comportare batjocoritoare cu părțile vătămate, înjosindu-le astfel onoarea și demnitatea.

În opinia avocatului, instanța de apel nu a făcut o delimitare corectă dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganism ca simplă contravenție, urmând să țină

cont de gravitatea încălcării, iar concluzia privind încetarea procesului contravențional, este pripită și neîntemeiată.

Sușține avocatul că instanțele de judecată nu au motivat negarea probelor aduse de partea acuzării, pe când urmau să dea apreciere cuvenită, obiectivă tuturor circumstanțelor cauzei, a motivării faptului admiterii unor probe și respingerii altora, prin prisma respectării principiilor contradictorialității în procesul penal și a liberei aprecieri a probelor, urmând astfel a pronunța o soluție legală de condamnare în privința lui Maler Petru.

6. Avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului a depus referințe pe marginea argumentelor invocate în recursurile declarate de procuror și de avocatul părților vătămate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, din motiv că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât instanța de apel a examinat probele sub toate aspectele, complet și obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursurilor din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de procuror și de avocatul părților vătămate, se atestă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, potrivit căror hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, precum și în cazurile când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Din contextul argumentelor invocate, Colegiul penal atestă că procurorul nu este de acord cu soluția instanțelor de fond privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, precum și cu încetarea procesului penal intentat în privința lui Maler Petru în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional.

Apărarea părților vătămate contestă soluția instanțelor de fond pe toate capetele de acuzare înaintate inculpatului, considerând că este ilegală și soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal intentat în privința lui Maler Petru în baza art. 197

Cod penal, din motiv că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional.

Pe de altă parte, avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului își fundamentează cererea de recurs în baza prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și în cazurile când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În acest context, instanța de recurs stabilește, că în esență, recurentul solicită achitarea lui Maler Petru pe toate capetele de acuzare înaintate.

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de avocatul inculpatului și la admiterea apelurilor declarate de procuror și avocatul părților vătămate.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat aprecierea corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă netemeinicia învinuirii lui Maler Petru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal și vinovăția lui Maler Petru în comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 78 alin. (2), (3), 104 Cod contravențional.

Având în vedere că în cauza dedusă judecării hotărârile instanțelor de fond au fost contestate cu recursuri atât de către partea acuzării reprezentată de procuror și avocatul părților vătămate cât și de apărare, instanța de recurs va argumenta concluziile ce au generat soluția adoptată, ținând cont de argumentele fiecărui recurent pe fiecare capăt de acuzare înaintat inculpatului, pentru a evita repetarea inutilă a anumitor termeni juridici și constatări ale instanței.

Cu referire la învinuirea lui Maler Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal.

Soluția de achitare pronunțată de către prima instanță pe acest capăt de învinuire a fost menținută și de către instanța de apel, la moment fiind contestată de către procuror și avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătămate.

În principiu, instanța de recurs atestă că potrivit textului deciziei atacate, argumentele invocate la etapa recursului ordinar au constituit obiect de examinare și în

instanța de apel, la care instanța s-a expus detaliat și amplu argumentat, reținând, că de către organul de urmărire penală nu au fost prezentate probe, care ar dovedi că materialul săditor a fost realizat de părțile vătămate în condiții nefavorabile pentru ei, la un preț redus, nu au fost prezentate probe cu privire la prețul la care au fost realizați puietii, de câți puieti dispunea fiecare parte vătămată și ce prejudiciu i-a fost cauzat fiecărei părți vătămate, nu au fost prezentate probe că prețul de piață a unui puiet era mai mare de 10-14 lei, adică de prețul cu care părțile vătămate au susținut că au realizat puietii inculpatului.

Colegiul conchide, că de către instanța de apel corect a fost invocată și copia certificatului eliberat de Camera de Comerț și Industrie a R. Moldova la 15 noiembrie 2016, prezentat de apărare, potrivit căruia s-a confirmat că în toamna anului 2013 și primăvara anului 2014, puietii de pomi fructiferi se comercializau la prețul angro: meri 6-8 lei, prun 7-10 lei, cireș 7-10 lei (f.d. 146, vol.III).

Totodată, instanța de apel corect a reținut și faptul, că prin hotărârea Judecătorei Orhei din 24 martie 2015, menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, care au devenit definitive și irevocabile, s-a dispus admiterea parțială a cererii reconvenționale a GȚ „Maler Petru” către Rusu Alexandra, Gondiu Mihail, Gondiu Elena, Vîlea Eudochia, Danilov Liuba privind netulburarea posesiunii și folosinței terenurilor, fiind interzis acestora și altor persoane, de a întreprinde acțiuni întru tulburarea în orice mod a posesiunii și folosinței terenurilor, pe care părțile vătămate au susținut că au plantat materialul săditor, pretinzând că le aparține.

Un alt aspect, care corect a fost invocat de către instanțele de fond în susținerea nevinovăției lui Maler Petru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, este și faptul că părțile vătămate au declarat că nu au avut perfectate contracte de arendă a terenurilor ce aparțineau lui Maler Petru pe care au fost plantați puietii, nu au confirmat că aveau permisiunea de a sădi puieti pe aceste terenuri în anul 2012 sau că au achitat inculpatului careva mijloace bănești pentru folosirea terenurilor, precum și dacă inculpatul era în drept sau nu să distrugă puietii sădiți samavolnic pe terenurile care îi aparțin și să le ceară încetarea tulburării posesiunii.

Potrivit declarațiilor părților vătămate, acestea benevol au încheiat o tranzacție cu Maler Petru și i-au realizat în mod benevol materialul săditor din anul 2011, cu condiția ca ultimul să le permită să se folosească încă un an de terenuri pentru creșterea puietilor, care de altfel, erau folosite de aceștia fără nici un temei juridic.

Așadar, instanțele de fond corect au subliniat, că relațiile dintre Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Eudochia, Rusu Alexandra, Buciușcan Iurie, Danilov Liuba și Costișanu Leonid pe de o parte și Maler Petru pe de altă parte, sunt relații de ordin civil, iar în cazul apariției unor neclarități sau neînțelegeri urmează a fi soluționate potrivit căilor de soluționare a litigiilor civile.

Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul recurenților, precum că instanțele judecătorești au interpretat eronat conținutul actului nr. 1 din 14 martie 2014 întocmit de Primăria com. Jora de Mijloc, r-nul Orhei, aceasta deoarece instanțele de fond corect au sesizat, că actul nominalizat a fost întocmit ulterior realizării puietilor de către părțile vătămate lui Maler Petru.

Argumentul recurenților precum că instanțele de fond neîntemeiat au statuat asupra faptului că ordonanța de punere sub învinuire a lui Maler Petru urma să conțină

și semnele caracteristice ale șantajului, instanța îl apreciază ca declarativ, deoarece din conținutul hotărârilor judecătorești contestate nu se întrevede o asemenea concluzie.

Mai mult, făcând trimitere la doctrina juridică de specialitate, instanțele de fond corect au subliniat, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 247 alin. (1) Cod penal, reprezintă fapta prejudiciabilă care este alcătuită din acțiunea principală și acțiunea adiacentă precum și circumstanțele săvârșirii infracțiunii în lipsa semnelor de șantaj.

Acțiunea principală se exprimă prin constrângerea de a încheia o tranzacție sau de a refuza încheierea ei. Constrângerea de a încheia o tranzacție constă în revendicarea înaintată victimei să încheie după caz: - o tranzacție principal indezirabilă pentru aceasta; - o tranzacție cu un contragent nedorit de victimă; - o tranzacție care comportă condiții ce nu convin victimei.

La caz, din materialele prezentate de către organul de urmărire penală, instanțele de fond corect au remarcat, că nu au fost prezentate probe, din conținutul cărora ar rezulta mai presus de orice dubiu că părțile vătămate ar fi încheiat cu Maler Petru o tranzacție de înstrăinare a materialului săditor în condiții nefavorabile acestora.

Prin urmare, instanța de recurs se raliază la concluziile instanțelor de fond potrivit cărora conflictul survenit între părțile vătămate și Maler Petru sunt guvernate de legislația civilă, respectiv pe acest episod nefiind necesară intervenția legii penale.

Cu referire la învinuirea lui Maler Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește dezacordul procurorului și al avocatului părților vătămate privind reîncadrarea faptelor imputate inculpatului din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, instanța de recurs atestă că argumentele invocate sub acest aspect sunt neîntemeiate.

Astfel, după cum denotă din conținutul hotărârilor judecătorești supuse recursului, instanțele de fond au motivat că acțiunile inculpatului Maler Petru nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, deoarece ultimul acționa în temeiul încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, prin care s-a interzis lui Gondiu Elena, precum și altor persoane de a efectua lucrări de prelucrare, scoatere, recoltare a materialului săditor amplasat pe terenul unde a avut loc conflictul.

În opinia instanței de recurs, instanțele de fond corect au remarcat, că potrivit materialelor cauzei, atât părțile vătămate, cât și inculpatul s-au înjurat reciproc, apoi s-au acostat fizic și verbal, în urma căror fapte a survenit cauzarea vătămarilor corporale neînsemnate părții vătămate Gondiu Elena, leziunilor corporale ușoare părții vătămate Costișanu Leonid, iar lui Maler Petru i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Potrivit declarațiilor părților vătămate Gondiu Elena și Costișanu Leonid acestea au confirmat existența unui litigiu civil între ei și Maler Petru, privind terenul de la care a apărut conflictul, au menționat că până la conflict erau în relații ostile cu acesta și când s-a apropiat Maler Petru de ei, le-a cerut să părăsească terenul telefonând la poliție.

În acest context, Colegiul remarcă că la cazul dedus judecății, instanțele corect au stabilit că acțiunile violente ale lui Maler Petru au fost determinate de relațiile personal-ostile, condiționate inclusiv de comportamentul părților vătămate, ele nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice.

Maler Petru nu a urmărit scopul de demonstrare a forței sale brutale, de contrapunere societății, el nu a avut dorința de a se opune celor din jur, de a-și

demonstra atitudinea sfidătoare față de alte persoane, de aceea acțiunile acestuia nu sunt caracteristice semnelor calificative ale infracțiunii de huliganism.

De asemenea, Colegiul penal conchide că instanțele de fond corect au reținut, că pentru ca acțiunile inculpatului să fie calificate ca infracțiune de huliganism, acesta trebuie să manifeste intenție directă, iar motivele infractorului sunt unele huliganice.

Una din condițiile necesare (nu și suficiente) pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal, este ca inițiator al încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul, ultimul fiind cel care manifestă inițiativa de a se răfui cu victima.

Motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ceilalți.

Reieșind din materialele dosarului, instanțele de fond corect au subliniat, că de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra că anume Maler Petru ar fi inițiat aplicarea loviturilor, or, potrivit declarațiilor martorilor Globa Marcel și Didenco Maria, ambele părți, atât inculpatul cât și părțile vătămate s-au înjurat unii pe alții și își aplicau lovituri reciproc, aplicarea loviturilor a fost inițiată de către partea vătămată Costișanu Leonid, care a lovit peste telefonul lui Maler Petru, deoarece acesta la moment îl fotografia (f.d. 200, 203, vol.I, 35, 38-39, 40-41, vol.II).

Astfel, din cele menționate rezultă că acțiunile lui Maler Petru nu întrunesc semnele infracțiunii de huliganism.

Prin urmare, instanțele judecătorești în susținerea soluției privind reîncadrarea faptelor imputate lui Maler Petru din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, întemeiat au făcut referire și la practica judiciară de specialitate, unde a fost explicat, că instanțele judecătorești nu trebuie să admită interpretarea extensivă a noțiunii de huliganism pasibil de pedeapsă, pentru ca să fie excluse cazurile de tragere la răspundere penală a persoanelor vinovate de un huliganism nu prea grav sau de fapte neînsemnate, care atrag răspunderea contravențională.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal conchide că sunt lipsite de suport juridic alegațiile recurenților precum că instanțele judecătorești au interpretat eronat noțiunea de „loc public” și că greșit au determinat existența relațiilor ostile între părți, deoarece aceste argumente nu au relevanță în cazul dedus judecății.

Distinct de considerentele expuse pe marginea netemeinicii recursurilor părții acuzării, Colegiul concomitent respinge și argumentele invocate de către partea apărării referitor la nevinovăția lui Maler Petru pe episodul menționat.

Astfel, în susținerea concluziei formulate instanța de recurs reține că potrivit temeiului invocat de apărare, conținut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se are în vedere că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-a constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, după cum a fost evidențiat mai sus, într-adevăr prima instanță, iar ulterior și instanța de apel, corect au reținut că faptele imputate inițial de către organul de urmărire penală lui Maler Petru nu conțin semnele infracțiunii de huliganism, însă acest motiv nu poate constitui temei de achitare a inculpatului, întrucât după cum a fost detaliat descris în contextul acestei decizii, acțiunile lui Maler Petru corespund elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2), (3) Cod

contravențional, potrivit legii în vigoare la data săvârșirii faptei, adică vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale.

Totodată, instanța de recurs atestă că modificarea încadrării juridice a faptei nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare, deoarece învinuirea definitivă nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

În conexiunea celor relatate, Colegiul atestă că instanțele de fond în susținerea vinovăției lui Maler Petru de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2), (3) Cod contravențional, corect au făcut referire la concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 204/D din 17 septembrie 2014, potrivit căror la Costișanu Leonid s-a constatat traumatism cranio-cerebral manifestat prin comoție cerebrală, echimoze pe față și torace, excoriații pe gât, care în comun determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d. 24, vol.II), precum și la concluziile raportului de expertiză nr. 205 /D din 17 septembrie 2014, din care rezultă că la Gondiu Elena a fost constatată echimoză pe brațul stâng, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d. 31, vol.II).

Astfel, hotărârile judecătorești au fost motivate detaliat sub aspectul necesității reîncadrării faptelor imputate lui Maler Petru, iar argumentul invocat de către apărare în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume că nu a fost dat răspuns argumentului că prima instanță a apreciat critic declarațiile lui Maler Petru, nu poate constitui temei de admitere a recursului declarat.

Cu referire la învinuirea lui Maler Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal atestă că procurorul, în principiu, acceptă soluția instanței de apel pe acest capăt de învinuire, însă avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătamate invocă ilegalitatea soluției instanței de apel privind recalificarea acțiunilor lui Maler Petru din prevederile art. 197 alin. (1) Cod penal în baza art. 104 Cod contravențional.

La acest segment instanța de recurs atestă că recurentul își fundamentează cererea înaintată invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de Maler Petru.

Tot aici se va evidenția, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Prin urmare, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal și imputată prin rechizitoriu lui Maler Petru, instanța de recurs notează că varianta tip a acestei infracțiuni se caracterizează prin distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari.

Reieșind din modificările operate prevederilor art. 126 Cod penal, prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, în vigoare din 07 noiembrie 2016, care statuează că proporțiile mari, reprezintă valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, instanțele de fond corect au reținut, că fapta incriminată lui Maler Petru a fost săvârșită la 18 ianuarie 2014, iar prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2013 (în vigoare din 20 decembrie 2013) a fost aprobat quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014, în mărime de 4225 lei.

Astfel, raportând daunele pricinuite de Maler Petru la prevederile legale pe citate, instanța de apel întemeiat a stabilit, că pentru a constitui infracțiunea prevăzută de art. 197 alin. (1) Cod penal, valoarea pagubei pricinuite de Maler Petru ar trebui să depășească suma de 84500 lei, însă dat fiind faptul că prejudiciul cauzat părților vătămate constituie suma de 58800 lei, respectiv Maler Petru este pasibil de a fi tras la răspundere contravențională în baza art. 104 Cod contravențional.

Argumentul avocatului Cotruță Sergiu în numele inculpatului cu privire la necesitatea achitării lui Maler Petru pe acest capăt de învinuire, este pasibil respingerii, deoarece instanța de apel corect a pus la baza soluției de condamnare a acestuia următoarele probe: declarațiile părților vătămate Rusu Alexandra, Gondiu Elena, Pantaz Nicolae, Buciușcan Iurie, Cerba Eudochia, Danilov Liuba, Popa Eugenia, Vîlea Eudochia, Gondiu Tatiana din conținutul cărora rezultă că Maler Petru singur a recunoscut că a distrus marcotele deoarece pământul îi aparține lui, a martorilor Grigorii Mihail, Rusu Semion și materialele cauzei: plângerea din 20 martie 2014, prin care membrii Cooperativei de întreprinzători „Fitoarbore” reprezentați de Rusu Alexandra au solicitat tragerea la răspundere penală a lui Maler Petru (f.d. 12-14, vol.I); conținutul actului de apreciere a pierderilor din 10 februarie 2014, conform căruia comisia a constatat deteriorarea a 58800 marcote, cu valoarea de 1 leu pentru unitate, în total 58800 lei (f.d. 15, vol.I); conținutul schemei amplasării pomilor (f.d. 69-73, vol.I).

În consecință, Colegiul atestă că nici argumentele recurenților pe capătul de învinuire privind distrugerea intenționată de către Maler Petru a bunurilor străine, nu pot servi temei de casare al deciziei recurate.

Distinct de cele relatate mai sus, Colegiul penal remarcă și faptul, că avocatul Procopie Zaharia a invocat drept temei pentru declararea recursului și art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, însă din lectura textului recursului cu pricina, instanța nu a regăsit motivarea acestui temei, în cererea de recurs nefiind precizată care ar fi acea norma de drept aplicată în hotărârea contestată, care contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, acest argument urmează a fi respins de către instanța de recurs ca fiind nemotivat și declarativ, fiind invocat fără o motivare plauzibilă, iar în asemenea situație instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar declarat cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, or, în conformitate cu

art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal este de opinia că soluția instanțelor de fond este corectă. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este motivată, conține răspuns la toate argumentele invocate de către apelanți, probatoriul administrat fiind apreciat just cu specificarea motivelor pe care și-a întemeiat soluția, iar critiquele din recursurile declarate, sunt vădit neîntemeiate.

În consecință, instanța de recurs menționează că argumentele invocate în recursurile declarate, sunt neîntemeiate, din care motive se decide inadmisibilitatea acestora.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, de avocatul Cotruță Sergiu în numele inculpatului și de avocatul Zaharia Procopie în numele părților vătămate Vîlea Eudochia, Gondiu Elena, Gondiu Tatiana, Popa Eugenia, Pantaz Nicolae, Cerba Eudochia, Rusu Alexandra, Buciușcan Iurie, Danilov Liuba și Costișanu Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Maler Petru xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev